

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 127/2009

av den 12 februari 2009

om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehåses av utbetalande organ eller interventionsorgan

(kodifierad version)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

För kvantiteter som understiger 5 000 ton är det emellertid inte nödvändigt med sådant offentliggörande.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

(5) Produkter från interventionslager är främst avsedda att användas som livsmedel och som djurfoder vid tillfällen då man måste bemästra speciella situationer på spannmålsmarknaderna. Mängden och kvaliteten kan emellertid vid vissa tillfällen göra det nödvändigt att temporärt använda produkterna till andra ändamål – i första hand för att uppfylla gemenskapens åtaganden på olika områden – när lagersituationen så medger och försörjningen av de traditionella livsmedelsmarknaderna inte är hotad.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden)⁽¹⁾, särskilt artikel 43 jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 av den 28 juli 1993 om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehåses av interventionsorgan⁽²⁾ har ändrats flera gånger⁽³⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(6) Den ökade bearbetningen av spannmål för produktion av biodrivmedel för transporter i gemenskapen är en av åtgärderna för att se till att gemenskapens miljöåtaganden kan uppfyllas. Främjandet av biodrivmedelsanvändningen kan således skapa en ny marknad för jordbruksprodukter i interventionslager i medlemsstaterna, förutsatt att priserna vid försäljning av spannmålet anpassas till den här speciella marknaden för biodrivmedel. Inköp av spannmål för produktion av bioetanol och användning av bioetanol som biodrivmedel kan dock ge upphov till särskilda svårigheter. Följaktligen bör bestämmelser antas om att interventionslagren i sådana fall får avyttras till särskilda priser.

(2) Spannmål får köpas upp av utbetalande organ eller interventionsorgan antingen som en sådan interventionsåtgärd som avses i artikel 11 i förordning (EG) nr 1234/2007 eller som en särskild interventionsåtgärd i enlighet med artikel 47 i nämnda förordning.

(7) Interventionslager av spannmål säljs på gemenskapsmarknaden med hänsyn till tillgängliga lager och situationen på marknaderna. Eftersom försäljningen kan påverkas eller vara beroende av särskilda eller exceptionella omständigheter på dessa marknader, bör man i sådana fall kunna ta hänsyn till dessa omständigheter. Försäljningen bör då kunna ske med hänsyn till dessa omständigheter. Det bör därför fastställas prisvillkor som innebär att störningar på marknaden undviks och som gör det möjligt att sälja lagren med hänsyn till dessa omständigheter. Dessa målsättningar kan uppnås om försäljningspriset, med hänsyn till kvaliteten på det spannmål som bjuds ut till försäljning genom anbuds förfarandet, motsvarar priset på den berörda konsumentmarknaden med hänsyn till transportkostnaderna.

(3) Spannmål som innehåses av utbetalande organ eller interventionsorgan måste säljas på sådant sätt att köpare inom gemenskapen behandlas lika. Detta mål kan i princip uppnås genom anbuds förfarande. Emellertid måste det i vissa fall vara möjligt att använda andra försäljningsmetoder.

(4) För att säkerställa att alla berörda parter inom gemenskapen behandlas lika, måste meddelanden om anbudsfordran offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, och rimlig tid måste förlöpa mellan sådant offentliggörande och den först infallande sista anbuds dagen.

(8) Försäljning av spannmål för export måste ske till priser som i varje enskilt fall fastställs mot bakgrund av de aktuella marknadstrenderna och marknadskraven. Sådan försäljning får emellertid inte leda till snedvridningar till nackdel för exporten från den öppna marknaden. Kommissionen bör därför fastställa ett lägsta försäljningspris på grundval av de ingivna anbudena.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽³⁾ Se bilaga II.

- (9) Kommissionen fastställer det lägsta försäljningspriset mot bakgrund av alla relevanta uppgifter som är tillgängliga den dag då anbudens inges. För att förhindra spekulation och för att säkerställa identiska villkor för alla berörda i anbudsproceduren, ska en ansökan om exportlicens tillsammans med, i förekommande fall, en ansökan om förutfastställelse av exportbidraget eller importavgiften bifogas samtliga anbud.
- (10) Anbud på olika partier är jämförbara med varandra endast om de avser spannmål för vilket samma villkor gäller. Spannmål för vilket anbud infordras lagras på olika orter. Större jämförbarhet kan säkerställas genom att den anbudsgivare vars anbud har antagits får ersättning för de lägsta transportkostnaderna från den aktuella lagringsorten till utförelselorten. Av budgetskäl kan sådan ersättning endast utbetalas med avseende på den utförelselort som kan nås till lägsta kostnad. Denna ort ska fastställas med hänsyn till dess tekniska resurser för export av spannmål.
- (11) I medlemsstater som inte har yttre hamnar straffas anbudsgivare som lämnar in anbud för spannmål som bjuds ut till försäljning genom högre transportkostnader. Till följd av dessa merkostnader är det svårare att exportera spannmål från de medlemsstaterna, vilket resulterar i bl.a. längre förvaring i interventionslagren och extra kostnader för gemenskapens budget. För att göra det möjligt att jämföra anbudens bör det därför föreskrivas en möjlighet att i vissa fall utbetala ersättning för de lägsta transportkostnaderna mellan lagringsorten och utförelselorten.
- (12) De kroatiska hamnarna Rijeka och Split var traditionellt utförelselamnar för länderna i Centraleuropa innan dessa blev medlemmar i unionen. Rijeka och Split bör därför upptas bland de utförelselorter som kan berättiga till utbetalning av en ersättning för transportkostnaderna i samband med export.
- (13) Ett anbudsproceduren kan endast fungera korrekt om de berörda parterna inger seriösa anbud. Detta mål kan uppnås genom krav på att en säkerhet ställs, vilken frisläpps vid betalning av försäljningspriset inom den angivna tidsgränsen.
- (14) Vid infordran av anbud avseende spannmål för export är det nödvändigt att säkerställa att spannmålen inte återförs till gemenskapens marknad. Det finns risk för att detta sker om försäljningspriset ligger under det lägsta pris som ska gälla vid försäljning på den inre marknaden.
- Bestämmelser bör därför antas om att en andra säkerhet ska ställas i sådana fall, vilken säkerhet måste motsvara skillnaden mellan försäljningspriset och nämnda lägsta pris. Följaktligen får denna säkerhet frisläppas endast om den anbudsgivare vars anbud har antagits, och som avser att exportera spannmålen, framlägger det bevis som avses i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter ⁽¹⁾.
- (15) För att möjliggöra en god förvaltning av interventionsordningen för spannmål bör det fastställas vilken information som medlemsstaterna ska lämna till kommissionen och att den ska lämnas på elektronisk väg.
- (16) För att säkerställa att interventionslager avyttras snabbt och på ett sätt som i största möjliga mån överensstämmer med handelspraxis, bör en viss tidsgräns införas med avseende på de rättigheter och skyldigheter som följer av köpekontraktet.
- (17) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

FÖRSÄLJNING GENOM STÅENDE ANBUDSINFORDRAN

Artikel 1

Försäljning

1. Spannmål som köpts upp av de utbetalande organen eller interventionsorganen, nedan kallade *interventionsorgan*, i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska bjudas ut till försäljning genom anbudsinfordran eller, vid försäljning på gemenskapsmarknaden, genom offentlig auktion.

2. I denna förordning avses med uttrycket *anbudsinfordran* en försäljning där intresserade parter konkurrerar genom att lämna anbud som svar på en anbudsinfordran och där kontraktet tilldelas den anbudsgivare som lämnar det fördelaktigaste anbudet för varje enskilt parti jämfört med övriga anbud som uppfyller bestämmelserna i denna förordning och som erbjuder ett pris som minst är detsamma som det lägsta försäljningspris som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 14.2.

⁽¹⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

Artikel 2

Utfärdande av anbudsinfordran

Beslut om utfärdande av anbudsinfordran ska fattas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007. Vid ett sådant beslut ska följande fastställas:

- a) De kvantiteter som ska bjudas ut till försäljning.
- b) Den sista anbudsdagen, när det gäller en enskild anbudsinfordran, och, när det gäller en stående anbudsinfordran, den först och den sist infallande sista anbudsdagen.

Sådant beslut som avses i första stycket ska meddelas alla berörda parter genom offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En period om minst sex dagar ska förlöpa mellan dagen för sådant offentliggörande och den först infallande sista anbudsdagen.

Artikel 3

Meddelande om anbudsinfordran

1. Senast fyra dagar före den först infallande sista anbudsdagen ska interventionsorgan utarbeta och offentliggöra ett meddelande om anbudsinfordran vari följande uppgifter anges:

- a) Kompletterande försäljningsvillkor som är förenliga med bestämmelserna i denna förordning.
- b) De viktigaste fysiska och tekniska egenskaperna hos de olika partierna som konstaterats vid det tillfälle då de köptes upp av interventionsorganet eller vid senare kontroller.

c) Lagringsorter och lagerhållarnas namn och adress.

2. Interventionsorganen ska se till att meddelandet om anbudsinfordran offentliggörs på lämpligt sätt, exempelvis genom att anslå det vid sitt huvudkontor och lägga ut det på sin webbplats eller det behöriga ministeriets webbplats. Om anbudsinfordran är stående, ska i meddelandet anges den sista anbuds-

fordran för varje del av anbudsinfordran.

3. I meddelandet om anbudsinfordran ska anges de lägsta kvantiteter som anbud får avse.

4. Meddelandet om anbudsinfordran och eventuella tillägg till detta ska vidarebefordras till kommissionen före den först infallande sista anbudsdagen.

Artikel 4

Kvaliteten på spannmål

Interventionsorgan ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för berörda parter att innan de inger sina anbud bedöma kvaliteten på spannmål som bjuds ut till försäljning.

Artikel 5

Anbud

1. Anbud ska utarbetas på grundval av den faktiska kvaliteten på det parti som de avser.

2. Ett ingivet anbud får inte ändras eller återkallas.

3. Anbud ska vara giltiga endast om de åtföljs av bevis på att anbudsgivaren har ställt en säkerhet på 5 euro per ton.

KAPITEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FÖRSÄLJNING PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

Artikel 6

Begränsningar av anbudsinfordringar

1. Artikel 2 ska inte gälla för anbudsinfordringar som omfattar kvantiteter som understiger 5 000 ton.

2. Anbudsinfordringar enligt artikel 2 får begränsas vad avser användningsområde och/eller destination.

Artikel 7

Ytterligare villkor avseende anbud

1. Följande ytterligare villkor ska gälla för anbud:
 - a) När det gäller försäljning av majs eller sorghum under regleringsårets första tre månader, och när det gäller försäljning av vete, durumvete eller korn under regleringsårets två första månader, ska det anbud som antas offerera ett pris som minst motsvarar det interventionspris som gällde under det föregående regleringsårets elfte månad, plus en månatlig höjning fastställd för nämnda år.
 - b) När det gäller försäljning under övriga delen av regleringsåret får anbudet inte i något fall understiga det interventionspris som gällde den sista dagen för inlämnande av anbud; de interventionspriser som ska beaktas under regleringsårets tolfte månad ska dock vara de priser som gällde den elfte månaden, plus en månatlig höjning.

För de anbud som antas ska det lägsta försäljningspriset fastställas på en sådan nivå att spannmålsmarknaderna inte snedvrids och minst uppgå till det pris, för samma kvalitet och en representativ kvantitet, som noterats på lagringsortens marknad eller, om sådant pris saknas, priset på den närmaste marknaden med hänsyn tagen till transportkostnaderna.

2. Genom undantag från punkt 1 får försäljningen på gemenskapsmarknaden ske genom särskilda anbudsinfordringar avseende bearbetning av spannmål till bioetanol och avseende användning av bioetanol för produktion av biodrivmedel i gemenskapen, förutsatt att försörjningen av de traditionella livsmedelsmarknaderna inte hotas. I detta fall ska minimipriset för försäljning minst uppgå till det pris, för samma kvalitet och en representativ kvantitet, som noterats på de produktmarknader som berörs av produktionen av biodrivmedel, med hänsyn tagen till transportkostnaderna.

3. Om det under ett regleringsår uppstår störningar av den gemensamma marknadsorganisationen till följd av bland annat svårigheter att sälja spannmål till priser som uppfyller kraven i punkt 1 eller om det uppstår exceptionella omständigheter, får försäljningen på gemenskapsmarknaden ske inom ramen för specifika anbudsinfordringar på särskilda villkor och till priser som fastställs enligt det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 8

Underrättelse till kommissionen om resultatet av anbudsförfarandet

Den berörda medlemsstaten ska, under den andra månaden efter den månad då anbudstiden löpte ut, underrätta kommissionen om resultatet av anbudsförfarandet, varvid bland annat ska anges de genomsnittliga försäljningspriserna och kvantiteterna för de olika partier som sålts.

KAPITEL III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FÖRSÄLJNING FÖR EXPORT

Artikel 9

Meddelande om anbudsinfordran

1. I det meddelande om anbudsinfordran som avses i artikel 3 ska interventionsorganet för varje parti ange den hamn eller den utförselort som medför de lägsta transportkostnaderna och som har tillräckliga tekniska resurser för att exportera den spannmål som bjuds ut till försäljning.

Den vars anbud antagits ska för de exporterade kvantiteterna få ersättning för de lägsta transportkostnaderna mellan lagringsorten och lastningsplatsen i sådan utförselhamn eller -ort som avses i första stycket. I särskilda fall får beslut fattas, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, om att transporten får ombesörjas av interventionsorganet på samma villkor.

2. Om en medlemsstat saknar yttre hamn får det emellertid, enligt det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, beslutas om att göra undantag från punkt 1 i denna artikel och för de fall då exporten sker från en yttre hamn föreskriva ersättning av de lägsta transportkostnaderna från lagringsorten till den faktiska utförselorten, upp till det tak som anges i anbudsinfordran.

Vid tillämpningen av denna punkt får de kroatiska hamnarna Rijeka och Split betraktas som utförselorter.

3. Vid stående anbudsinfordran ska interventionsorganet fastställa den sista anbudsdagen för varje del av anbudsinfordran.

Artikel 10

Anbud

1. Det får fastställas att anbud som grundas på artikel 47 i kommissionens förordning (EG) nr 376/2008 ⁽¹⁾ inte kan antas.

2. Anbud får avvisas om de avser partier på under 500 ton,

⁽¹⁾ EUT L 114, 26.4.2008, s. 3.

3. Anbud får innehålla uppgift om att de endast gäller angivna kvantiteter,

4. Anbud ska betraktas som omfattande spannmål som levereras till men inte lastas av i sådan hamn eller utförselort som avses i artikel 9.1.

5. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 5.1 ska anbud vara giltiga endast om de åtföljs av en ansökan om exportlicens tillsammans med en ansökan om förutfastställelse av exportbidraget eller importavgiften för den aktuella destinationen. De länder för vilka exportbidragen eller importavgifterna uppgår till samma belopp ska betraktas som en och samma destination.

Artikel 11

Fastställande av exportlicensers giltighetstid

Trots artikel 22.1 i förordning (EG) nr 376/2008 ska exportlicenser som utfärdats i enlighet med denna förordning, vid fastställandet av giltighetsperioden, betraktas som om de utfärdats den sista anbudsdagen.

Artikel 12

Särskilda villkor för annullering av kontrakt

Om den ansökan om exportlicens som inges av den anbudsgivare vars anbud antagits i enlighet med artikel 10.5 är grundad på artikel 47 i förordning (EG) nr 376/2008, ska interventionsorganet annullera kontraktet med avseende på de kvantiteter för vilka licensen inte utfärdats i enlighet med nämnda artikel.

Artikel 13

Särskilt bevis på tullformaliteters fullgörande

Trots vad som sägs i artikel 16 i förordning (EG) nr 800/1999 ska bevis för att en produkt tullbehandlats för import inte krävas för utbetalning av exportbidrag, om aktören kan bevisa att en kvantitet på minst 1 500 ton spannmålsprodukter har lämnat gemenskapens tullområde på ett fartyg som lämpar sig för sjötransport, om

- a) det exportbidrag som gäller den dag då anbudet lämnas in endast är differentierat mellan Schweiz och Liechtenstein å den ena sidan och bestämmelseorten "övriga tredjeländer" å den andra,
- b) anbudsgivaren har förutfastställt ett annat lägsta standardbidrag än det som gäller för Schweiz och Liechtenstein.

Detta bevis ska framläggas genom att en av de i bilaga I angivna uppgifterna, intygad av den behöriga myndigheten, förs in på det kontroll exemplar som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 800/1999, eller på enhetsdokumentet eller det nationella dokument som visar att varorna har lämnat gemenskapens tullområde.

KAPITEL IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Det lägsta försäljningspriset och antagande av anbud

1. När en anbudsperiod har löpt ut ska den berörda medlemsstaten till kommissionen vidarebefordra en förteckning över anbudet, utan angivande av namn, men i varje enskilt fall med angivande av bland annat partiets nummer, den kvantitet, det pris och de pristillägg och prisavdrag som gäller för dessa.

2. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, fastställa det lägsta försäljningspriset eller fatta beslut om att inte godta de inlämnade anbudet.

3. När det gäller anbudsinfordringar för export ska det lägsta försäljningspriset fastställas till en nivå som inte inverkar menligt på annan export.

Artikel 15

Underrättelse till aktörerna

Interventionsorgan ska omedelbart underrätta alla anbudsgivare om resultatet av anbudsgivningen. De ska inom tre arbetsdagar från och med nämnda underrättelse per rekommenderat brev eller skriftlig telekommunikation underrätta anbudsgivare vars anbud antagits om tilldelade kontrakt.

Artikel 16

Betalning av spannmål

Den vars anbud antagits ska betala spannmålen före uttaget och senast en månad efter den dag då den underrättelse som avses i artikel 15 avsändes. Han ska ansvara för alla risker och lagringskostnader avseende spannmål som inte tagits ut inom betalningsterminen.

Spannmål som omfattas av tilldelade kontrakt och som inte tas ut inom betalningsterminen ska i alla avseenden anses uttagna vid utgången av nämnda termin. Vid försäljning på den inre marknaden ska i sådant fall anbudspriset justeras på grundval av de kvalitativa egenskaper som anges i meddelandet om anbudsinfordran.

Vid försäljning för export ska det pris som ska betalas vara anbudspriset plus en månatlig höjning om uttag sker under månaden efter den månad då kontraktet tilldelades.

Om den anbudsgivare vars anbud antagits inte betalar spannmålen inom den period som avses i första stycket, ska interventionsorganet annullera kontraktet med avseende på de kvantiteter för vilka betalning inte erlagts.

Artikel 17

Ställande, frisläppande och förverkande av säkerheter

1. De säkerheter som avses i denna förordning ska ställas i enlighet med avdelningarna II och III i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 ⁽¹⁾.

2. Den säkerhet som avses i artikel 5.3 ska frisläppas för kvantiteter för vilka följande gäller:

a) Kontrakt har inte tilldelats;

b) Försäljningspriset har betalats inom den angivna tidsperioden, och, när det gäller försäljning för export och det betalda priset är lägre än det lägsta priset för försäljning på gemenskapsmarknaden i enlighet med artikel 7 när en säkerhet som täcker skillnaden mellan dessa två priser har ställts.

3. Den säkerhet som avses i punkt 2 b ska frisläppas för kvantiteter för vilka följande gäller:

a) Bevis har framlagts på att varorna har blivit otjänliga som livsmedel eller foder.

b) Bevis har framlagts på att tullformaliteter för export utanför gemenskapens tullområde och för import till ett av de tredjeländer som omfattas av anbudsinfordran har fullgjorts. Bevis på att export har ägt rum utanför gemenskapens tullområde och på att import skett till ett tredjeland ska läggas fram i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 och artikel 16.1, 16.2 och 16.3 i förordning (EG) nr 800/1999.

c) Licens har inte utfärdats i enlighet med artikel 47 i förordning (EG) nr 376/2008.

d) Kontraktet har annullerats i enlighet med artikel 16 fjärde stycket.

4. Den säkerhet som avses i artikel 5.3 ska vara förverkad för kvantiteter för vilka följande gäller:

a) Den säkerhet som ställts för utfärdandet av exportlicensen har förverkats.

b) Betalning har inte erlagts inom den period som anges i artikel 16, med undantag för fall av *force majeure*.

5. Med undantag för fall av *force majeure*, ska den säkerhet som avses i punkt 2 b vara förverkad med avseende på kvantiteter för vilka det bevis som avses i punkt 3 b inte har framlagts inom den period som avses i artikel 49.2 i förordning (EG) nr 800/1999.

Artikel 18

Meddelande om representativa marknadspriser

För var och en av de typer av spannmål som avses i artikel 10.1 a i förordning (EG) nr 1234/2007 ska alla medlemsstater, senast varje onsdag kl. 12.00 (lokal tid i Bryssel), på elektronisk väg meddela kommissionen de representativa marknadspriserna per ton uttryckta i nationell valuta. Priserna ska noteras regelbundet och på ett oberoende sätt som är öppet för insyn.

Medlemsstaterna ska framför allt ange spannmålets kvalitativa egenskaper, saluföringsled liksom noteringsplats.

Artikel 19

Upphävande

Förordning (EEG) nr 2131/93 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2009.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

Uppgifter som avses i artikel 13 andra stycket

- på bulgariska: Износ на зърнени култури по море — член 13, втора алинея от Регламент (EO) № 127/2009
- på spanska: Exportación de cereales por vía marítima; artículo 13, párrafo segundo, del Reglamento (CE) n° 127/2009
- på tjeckiska: Vývoz obilovin po moři – čl. 13 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 127/2009
- på danska: Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 127/2009
- på tyska: Getreideausfuhr auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 127/2009, Artikel 13 Absatz 2
- på estniska: Teravilja eksport meritsi – määruse (EÜ) nr 127/2009 artikli 13 teine lõik
- på grekiska: Εξαγωγή σιτηρών διά θαλάσσης — Άρθρο 13 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 127/2009
- på engelska: Export of cereals by sea — second paragraph of Article 13 of Regulation (EC) No 127/2009
- på franska: Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) n° 127/2009, article 13, deuxième alinéa
- på iriska: Onnmhairiú gránach ar muir — an dara mir d' Airteagal 13 de Rialachán (CE) Uimh. 127/2009
- på italienska: Esportazione di cereali per via marittima — articolo 13, secondo comma, del regolamento (CE) n. 127/2009
- på lettiska: Labības izvešana pa jūras ceļiem – Regular (EK) Nr. 127/2009 13. panta otrā daļa
- på litauiska: Grūdų eksportas jūra – Reglamento (EB) Nr. 127/2009 13 straipsnio antra pastraipa
- på ungerska: Gabonafélék exportja tengeri úton – 127/2009/EK rendelet 13. cikkének második albekezdése
- på maltesiska: L-esportazzjoni ta' ċereali bil-baħar – L-Artikolu 13, it-tieni subparagrafu, tar-Regolament (KE) Nru 127/2009
- på nederländska: Uitvoer van graan over zee — Artikel 13, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 127/2009
- på polska: Wywóz zbóż drogą morską – art. 13 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 127/2009
- på portugisiska: Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13.º, segundo parágrafo do Regulamento (CE) n.º 127/2009
- på rumänska: Export de cereale pe cale maritimă – Regulamentul (CE) nr. 127/2009, articolul 13, al doilea paragraf
- på slovakiska: Vývoz obilnín po mori – článok 13 druhý odsek nariadenia (ES) č. 127/2009
- på slovenska: Izvoz žit s pomorskim prometom – drugi odstavek člena 13 Uredbe (ES) št. 127/2009
- på finska: Viljan vienti meritse – Asetuksen (EY) N:o 127/2009 13 artiklan toinen kohta
- på svenska: Export av spannmål genom sjötransport – artikel 13 andra stycket i förordning (EG) nr 127/2009

BILAGA III

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 2131/93	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2
Artikel 2.2	Artikel 6.1
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 6.2
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7.1	Artikel 2
Artikel 7.2	Artikel 9.1
Artikel 7.2a	Artikel 9.2
Artikel 7.3	Artikel 9.3
Artikel 8	Artikel 10.2–5
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 3
Artikel 12a	Artikel 18
Artikel 13.2	Artikel 5.1
Artikel 13.3	Artikel 10.1
Artikel 13.4 första stycket	Artikel 5.2
Artikel 13.4 andra stycket	Artikel 5.3
Artikel 14	Artikel 4
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17.1	Artikel 17.1
Artikel 17.2 inledande meningen	Artikel 17.2 inledande meningen
Artikel 17.2 första strecksatsen	Artikel 17.2 a
Artikel 17.2 andra strecksatsen	Artikel 17.2 b
Artikel 17.3 inledande meningen	Artikel 17.3 inledande meningen
Artikel 17.3 första strecksatsen	Artikel 17.3 a
Artikel 17.3 andra strecksatsen	Artikel 17.3 b
Artikel 17.3 tredje strecksatsen	Artikel 17.3 c
Artikel 17.3 fjärde strecksatsen	Artikel 17.3 d
Artikel 17.4 inledande meningen	Artikel 17.4 inledande meningen
Artikel 17.4 första strecksatsen	Artikel 17.4 a
Artikel 17.4 andra strecksatsen	Artikel 17.4 b
Artikel 17.5	Artikel 17.5
Artikel 17a första stycket inledande meningen	Artikel 13 första stycket inledande meningen
Artikel 17a första stycket första strecksatsen	Artikel 13 första stycket a
Artikel 17a första stycket andra strecksatsen	Artikel 13 första stycket b
Artikel 17a första stycket sista delen	Artikel 13 första stycket inledande meningen
Artikel 17a andra stycket	Artikel 13 andra stycket
Artikel 18	—
—	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
Bilagan	Bilaga I
—	Bilaga II
—	Bilaga III